

mainatges d'òc **PLUMALHON**

Lo bernat-pescaire

La « rota-
rotleira »

Gernika : tempèsta de bombas

Gorri
e Pipaut

Lo berrat-pescaire es de la familha dels cambalongs. Fa un mètre de longor per un mètre trenta de nautor. La longor d'un aucèl se mesura del cap de la coa a la cima del bèc.

Lo berrat-pescaire

Tèxte e fòtos Fred Lavail

Un temps, los berrats-pescaires son estats menaçats. Mas dempuèi 1976, annada ont decidiguèron de los protegir, se multiplican. E coma son tranquilles, son de melhor observar. An pas paur dels òmes e tanplan, t'arribarà de ne veire qualqu'un dins un camp o a la broa d'una rota. Son aquí que caçan e son de bon conèisser. Lo berrat-pescaire a las patas longas e la pluma es grisa. A l'espèra, avança dapasset, e se vei una preda, s'arrèsta, e d'un còp estira lo còl endavant. Amb lo bèc qu'es long e sople, arrapa la mirga o la granhòta imprudenta.

Plan segur, li agradan los endreches umides, coma las broas dels rius, los sanhasses, los molencs e los clòts d'aiga. Es dins aqueles endreches que bastís lo nis. I s'avida de peissons tanben.

Fa lo nis amb de broquilhas e d'èrba seca. A pas paur de lo far a la cima d'una arbre, a de desenats de mètres d'auçada.

La femèla pond de tres a cinc uòus. Coa una mesada. Tanlèu espelir, los pichòts son aganits.

Paire e maire van caçar e li pòrtan lo manjar qu'an engolat, de peissons e d'insèctes que lor regurgitan dins lo bèc.

Los pichòts, lor caldrà al ras de dos meses per aprene a volar.

L'ivèrn, probable, ne veiràs mai que l'estiu. I a de berrats-pescaires qu'arriban del nòrd d'Europa per passar l'ivèrn en çò nòstre.

